

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. siječnja 2017. uputio Administrativen sad Sofia-grad
(Bugarska) – Bahtiar Fathi protiv Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite**

(Predmet C-56/17)

(2017/C 112/36)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Administrativen sad Sofia-grad

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Bahtiar

Tuženik: Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Prethodna pitanja

1. Proizlazi li iz članka 3. stavka 1. Uredbe (EU) br. 604/2013 ⁽¹⁾, tumačenog u vezi s uvodnom izjavom 12. i člankom 17. Uredbe da država članica može donijeti odluku u kojoj razmatra u njoj podnesen zahtjev za međunarodnu zaštitu u smislu članka 2. točke (d) Uredbe, ali ne odlučuje izričito o odgovornosti te države članice prema kriterijima Uredbe, ako u konkretnom slučaju nema indikativnih elemenata za iznimku prema članku 17. Uredbe?
2. Proizlazi li iz članka 3. stavka 1. druge rečenice Uredbe (EU) br. 604/2013, tumačenog u vezi s uvodnom izjavom 54. Direktive 2013/32 ⁽²⁾, da se u okolnostima glavnog postupka, kada nije primjenjiva iznimka u skladu s člankom 17. stavkom 1. Uredbe, mora donijeti odluka o zahtjevu za međunarodnu zaštitu u smislu članka 2. točke (b) Uredbe s kojom se država članica obvezuje da će zahtjev razmotriti prema kriterijima Uredbe i koja se temelji na tome da odredbe Uredbe vrijede za podnositelja zahtjeva?
3. Treba li članak 46. stavak 3. Direktive 2013/32/EU tumačiti na način da u postupcima protiv odluke kojom se odbija međunarodna zaštita sud mora presuditi u skladu s uvodnom izjavom 54. Direktive o tome primjenjuju li se odredbe Uredbe (EU) br. 604/2013 na podnositelja zahtjeva ako država članica nije izričito odlučila o svojoj odgovornosti za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu u skladu s kriterijima Uredbe? Treba li na temelju uvodne izjave 54. Direktive 2013/32 pretpostaviti da kada nema indikativnih elemenata za primjenu članka 17. Uredbe br. 604/2013 i zahtjev za međunarodnu zaštitu je na temelju Direktive 2011/95 ⁽³⁾ razmotrila država članica u kojoj je podnesen, pravni položaj dotične osobe ulazi u područje primjene Uredbe čak i ako država članica nije izričito odlučila o svojoj odgovornosti u skladu s kriterijima Uredbe?
4. Proizlazi li iz članka 10. stavka 1. točke (b) Direktive 2011/95/EU da razlog proganjanja na temelju „religije” u okolnostima glavnog postupka postoji kada podnositelj zahtjeva nije dao pojašnjenja i podnio dokumente u vezi sa svim elementima obuhvaćenima pojmom religije kako je određen u odredbi koja je od temeljne važnosti za pripadnost dotične osobe određenoj religiji?
5. Proizlazi li iz članka 10. stavka 2. Direktive 2011/95/EU da razlozi za proganjanje na temelju religije u smislu članka 10. stavka 1. točke (b) Direktive postoje kada podnositelj zahtjeva u okolnostima glavnog postupka tvrdi da je bio proganjan na temelju pripadnosti religiji, ali nije podnio pojašnjenja ili dokaze u vezi s okolnostima koje su karakteristične za pripadnost osobe određenoj religiji i koji bi bili razlog zbog kojeg bi počinitelj proganjanja vjerovao da dotična osoba pripada toj religiji — uključujući okolnostima povezanim sa sudjelovanjem ili uzdržavanjem od religijskih djela ili izražavanja vjere — ili u vezi s oblicima osobnog ili zajedničkog ponašanja koji se temelje na vjerskom uvjerenju ili ih takvo uvjerenje propisuje?

6. Proizlazi li iz članka 9. stavaka 1. i 2. Direktive 2011/95/EU, tumačenog u vezi s člankom 18. i 10. Povelje EU o temeljnim pravima i pojmom religije u smislu članka 10. stavka 1. točke (b) Direktive da u okolnostima glavnog postupka:
- a. pojam religije kako je određen u pravu Unije ne obuhvaća djela koja se u skladu s nacionalnim pravom država članica smatraju kaznenim djelima? Mogu li takva djela, koja se u zemlji porijekla podnositelja zahtjeva smatraju kaznenim djelima, činiti djela proganjanja?
 - b. u vezi sa zabranom prozelitizma i zabranom djela protivnih religiji na kojima se temelje zakonski i podzakonski akti u predmetnoj državi, treba li smatrati da su dopuštene zabrane koje su određene za zaštitu prava i sloboda drugih i javnog poretka u državi porijekla podnositelja zahtjeva? Čine li takve zabrane djela proganjanja u smislu navedenih odredaba Direktive kada je za njihovu povredu predviđena smrtna kazna čak i ako zakoni nisu izričito usmjereni protiv određene religije?
7. Proizlazi li iz članka 4. stavka 2. Direktive 2011/95/EU, tumačenog u vezi s stavkom 5. točkom (b) odredbe, člankom 10. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 46. stavkom 3. Direktive 2013/32/EU da se u okolnostima glavnog postupka ocjena činjenica i okolnosti može izvršiti samo na temelju pojašnjenja koja je dao i dokumenata koje je podnio podnositelj zahtjeva ili je dopušteno zahtijevati dokaz nedostajućih elemenata obuhvaćenih pojmom religije u smislu članka 10. stavka 1. točke (b) Direktive kada:
- bi se bez tih informacija zahtjev za međunarodnu zaštitu smatrao neosnovanim u smislu članka 32. u vezi s člankom 31. stavkom 8. točkom (e) Direktive 2013/32/EU i
 - prema nacionalnom pravu nadležno tijelo mora utvrditi sve relevantne okolnosti za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu i sud u okviru pobijanja odluke o odbijanju mora navesti da osoba nije ponudila i predložila nijedan dokaz?

- ⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (SL 2013., L 180, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 108.).
- ⁽²⁾ Direktiva 2013/32/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o zajedničkim postupcima za priznavanje i oduzimanje međunarodne zaštite (SL 2013., L 180, str. 60.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 12., str. 249.).
- ⁽³⁾ Direktiva 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni statusa izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite (SL 2011., L 337, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 13., str. 248.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. veljače 2017. uputio Conseil d'État (Francuska) – SCI Château du Grand Bois protiv Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Predmet C-59/17)

(2017/C 112/37)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SCI Château du Grand Bois

Tuženik: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)